

§ 1 2det Stykke eftergives, er, som i Forslaget anført, 248,218 Kr. 31 Ø., hvoraf aarligt i hvert af de følgende Finantsaar vilde være indgaaet i Statskassen 60,000 Kr. dels i Udbrug, dels i Rente 4 pCt. aarligt af det til enhver Tid tilbagestaaende Beløb. Driftsunderskudet for de 3 bestaaende Sindsfygeanstalter er i Forslaget til Finantslov for 1884—85 anslaaet til 368,500 Kr.; gaar man ud herfra ved Beregningen af, hvad Underskudet vil blive ved den foreslaaede nye Anstalt, vil det udgjøre ca. 330 Kr. pr. Sng, altsaa, naar engang Anstalten er bleven fuldt belagt, ca. 132,000 Kr. aarligt. Hvad angaar den i § 3 omhandlede Godtgjorelse til Staden Kjøbenhavn, vil den under Hensyn til det nuværende Folketal udgjøre ca. $\frac{1}{7}$ dels af den Udgift, der medgaar til Dækning af Sindsfygeanstaltens Underskud, dels af hvad Staten eftergiver i Medfør af Forslagets § 1 2det Stykke, dels endelig af Statskassens Udlæg til Opførelse af en ny Sindsfygeanstalt. I Henseende til sidstnævnte Punkt har Ministeriet imidlertid, blandt Andet under Hensyn til ikke at vanskeliggjøre Spørgsmaalet om Kjøbenhavns senere Indtrædelse i den almindelige Ordning, antaget, at der ikke kunde være Tale om nogen Kapitaludbetaling, men kun om at lade Kjøbenhavn tilflyde en forholdsmæssig Andel af det Rentetab, Statskassen lider ved Udbetaling af de Beløb, som medgaar til den nye Anstalt. Bortset fra hvad der tilkommer Kjøbenhavn som Godtgjorelse for den i § 1 2det Stykke ommeldte Eftergivelse af Gjæld, vil der saaledes, under Forudsætning af, at Driftsunderskudene anslaaes saaledes som ovenfor, blive at udbetale til Kjøbenhavn aarligt, foruden $\frac{1}{7}$ af Renten af det til den nye Anstalt Medgaaede, ca. 52,600 Kr. og, naar den nye Anstalt tænkes helt belagt, ca. 71,400 Kr. Herefter vil Statskassens aarlige Udgift under de samme Forudsætninger blive henholdsvis ca. 432,000 Kr. og 583,000 Kr. Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragrafer tror Ministeriet herefter at kunne indskrænke sig til følgende Bemærkninger:

ad § 2.

Paragrafens Bestemmelser ere, bortset fra de Forandringer, som flyde af det foreslaaede Fællesskab mellem samtlige Anstalter, stemmende med de nugældende Regler, alene med følgende Undtagelser.

Betalingen for Patienter fra Udlandet, der kunne modtages paa 1ste og 2den Forpleiningsklasse i Anstalterne ved Bordingborg og Aarhus, men derimod ikke paa 3die Forpleiningsklasse og heller ikke paa Anstalten ved Viborg, hvor der ikkun findes een,

til 3die Forpleiningsklasse svarende Klasse, har hidtil ifølge Regulativerne af 19de Juni 1861 og 25de August 1871, jfr. Bekjendtgjørelse af 17de September 1874, udgjort for 1ste Forpleiningsklasse 2 Kr. 95 Ø. dagl. — 2den — — — — — 2 — 50 —

Man har imidlertid anset det for rimeligt, at Udlændinge, som ville benytte Statens Anstalter, skulle betale fuldt Vederlag for Ophold og Behandling, og man har derfor for det Tilfælde, at den nu ydede Betaling efter nærmere Undersøgelse maatte vise sig ikke at svare hertil, i Slutningen af § 2 optaget den i saa Henseende fornødne Bestemmelse. Denne Bestemmelse har man derhos i Henhold til det i de indledende Bemærkninger Anførte om Forholdet mellem Statens Sindsfygeanstalter og Staden Kjøbenhavns Anstalt St. Hans Hospital samt til den forholdsvis rigelige Blads, der findes paa sidstnævnte Anstalt, troet at burde gjøre anvendelig paa Sindsfyge fra Kjøbenhavn, der hidtil have havt Udgang til at optages paa Anstalterne ved Bordingborg og ved Aarhus (derimod ikke paa Anstalten ved Viborg) for samme Betaling som Patienter fra Færøerne, Island, Grønland og de bestindiske Øer, se ovennævnte Bekjendtgjørelse af 17de Septbr. 1874.

Endelig bemærkes, at Sindsfyge fra de sidstnævnte Landsdele ifølge Paragrafens 2det Stykke vilde kunne optages i Sindsfygeanstalten i Viborg paa samme Vilkaar som i de andre Statsanstalter, hvilket hidtil ikke har været Tilfældet.

ad § 5—7.

Som alt udtalt i de Bemærkninger, der ledsagede det Rigsdagen i dens afvigte Samling forelagte Forslag til Oprettelse af en Anstalt for Sindsfyge i Østifterne med Undtagelse af Kjøbenhavn og i Nørrejylland, var Ministeriets Opmærksomhed ved de af Saakyndige anstillede Undersøgelser bleven særlig henvendt paa et Areal umiddelbart Syd for Middelfart, som det, der i en fortrinlig Grad frembød gode Betingelser for Anlæget. Naar det nævnte Lovforslag alligevel ikke fastslog dette Areal som Stedet for den nye Anstalt, men kun i Almindelighed betegnede Stedet for samme som beliggende i Jyen eller i det sydlige Sylland, var dette alene begrundet i, at man efter de indtil da anstillede Undersøgelser maatte befrygte, at der ikke paa Stedet vilde kunne tilveiebringes tilstrækkelig og godt Vand, hvilket maatte anses for en usædvanlig Betingelse for Arealets Benyttelse i det nævnte Diemed. Ministeriets Opmærksomhed har imidlertid siden den Tid vedvarende været henvendt paa